

“AKO ANG BIDA”
AT IBA PANG MGA MUNTING TINIG
NG PANGUNGULILA

Contents:

Ako ang Bida	2
Brown Out	3
Bisikleta	4
Simba	5
Siguro	6
Uuwi na si Tatay	8
Isang Box	9
Listahan	10
Dalawang Bagong Laro Para sa mga Anak ng OFW	12
Bayani	14

AKO ANG BIDA

Ako ang bida.

Ako ang pinakamaganda.

Bago lagi ang damit ko at sapatos.

Sa akin ay wala nang nakakaungos.

Ako ang bida.

Ako ang laging nangunguna.

Mga gamit ko ay mamahalin.

Wala nang tatalo sa akin.

Ako ang bida.

Kinaiinggitan ng iba,

Sikat at pinaguusapan,

Sa buong paaralan.

Liban na lang pag may miting ang PTA

O di kaya ay tuwing Family Day.

Dahil si Nanay, sa ibang bansa nagtatrabaho

Hayun, si Yaya, sinasapawan ang byuti ko.

BROWN OUT

Bakit kaya sa bahay may kulang lagi,
Kahit ilang beses na ring napapalaki?
Bakit parang kulang pa rin sa sigla,
Kahit laging masarap ang nakahain sa mesa?

Bakit balot pa rin ng kalungkutan,
Kahit kami'y kumpleto sa kasangkapan?
Di nga naman ako mahuhuli sa mga kalaro,
Dahil ang mga laruan, damit at gamit ko'y laging bago.

Lahat na nga, pati mga luho ay nabibili,
Ng perang padala ni Nanay galing Saudi.
Kanina ko lang talaga nalaman ba't ganito,
Kaya pala nalulungkot pa rin ako.

Sabi kasi ng titser namin kanina sa paaralan,
Na ang ina raw ang ilaw ng tahanan.
Kaya pala makulimlim lagi sa bahay,
Brown out lagi, kasi wala si Nanay.

BISIKLETA

Hindi talaga problema

Ang pagkaroon ng bagong bisikleta.

Kahit anong oras ko gustuhin,

Ay kayang-kayang bilhin.

Di na kailangang maghintay sa birthday ko,

Kahit malayo pa ang Pasko.

Kahit walang okasyon,

Kahit pa sa lalong madaling panahon.

Makakapabili ako, kahit ora mismo,

Gawin pa nating tatlu-tatlo.

Pero, kahit gustong-gusto ko talaga,

Siguro, tsaka na yang bisikleta.

Ang hinihintay ko lang naman talaga,

Ang pag uwi ni Tatay galing ibang bansa.

Sya kasi ang gusto kong magturo sa akin,

Na sumakay sa bisikletang sabay naming bibilhin.

SIMBA

Pag umuwi na si Tatay

Araw-araw kaming

Magsisimba

Hanggang maubos ko

Na maisuot

Ang kahon-kahon

Ng mga bagong damit

At mga sapatos

Na lagi nyang pinapadala

Galing Amerika.

SIGURO

Kaya siguro apaw na ang mga laruan

At mga damit ko sa aking kwarto

Para di na kailangang mag-mall

Para mamili ng mga ito.

Kaya siguro, puno lagi ang ref

Ng mga paborito kong pagkain

Para di na kami kailangang kumain

Sa kung saan-saang restawran.

Kaya siguro pinapaganda ang bakuran

At pinapaayos para gumara

Para di na namin kailangan

Mamasyal pa sa plaza.

At kaya siguro ayaw pa ni Tatay

Umuwi dito sa Pilipinas

At puspusang nagtatrabaho

Doon sa malayong bansa.

Siguro, balak nya na ring

Magtayo ng simbahan

Dyan sa likuran mismo

Ng aming bahay.

Para hindi naman nakakahiya

Na sa twing lalabas kami ni Nanay

Kapansin pansin talaga sa iba

Na kulang ang aming pamilya.

UUWI NA SI TATAY

Uuwi na si Tatay

Sa susunod na Sabado

Limang taon din naming

Hindi sya nakasama.

Limang Pasko, limang bertday,

Limang pista at limang bagong taon,

Babawi talaga kami

Dahil sa wakas, nandito na sya.

Wala akong mapaglagyan ng saya

Nag uumapaw ang aking ligaya

Di na nga ako makatulog kasi eksayted

Hayan, nangayayat yata ako ng husto.

Kaya nga medyo natatakot ako

Sana lang, sa aming pagsundo

Kay Tatay sa susunod na Sabado

Ay makilala pa nya ako.

ISANG BOX

Heto na, heto na,

Isang box galing Canada.

Dali na, dali na at buksan,

Nang makita na natin ang laman.

Bare-baretang mga tsokolate,

Matatamis na halik para kay Nene.

Mga laruang de baterya,

Panlambing para kay Kuya.

Mga damit at pampaganda,

Pagaaruga para kay Ateng nagdadalaga.

At para sa akin, pagkalaki-laking manyika,

Pamalit sa yakap at pagkalinga.

Heto na, heto na,

Isang box galing Canada.

Padalanag pinaghirapan ni Tatay,

Gamot sa pangungulila namin at lumbay.

LISTAHAN

Para kay Ate

Na nagdadalaga

Mga pampaganda't kolorete

Mga pabangong binote-bote.

Kahit pa hindi nalalanghap

Sa mga litratong natatanggap.

Para kay Kuya

Mga laruang de baterya

Mga sapatos at pantalon

Pamalit sa lambingang maghapon.

Na dapat sya ay nakakasama,

At sa ami'y nag aaruga.

Para sa akin naman dahil bunso

Malalaking laruang oso

Magagandang damit at tsokolate

Pamalit sa mga yakap n'ya tuwing gabi

Na sa paglaki, dapat sya ang kaagapay

Pansamantalang pamawi ng lumbay.

At para kay Tatay, bagong gamit
Perang dolyar na ipagpapalit
Para kami ay makalabas sa Linggo
At mamasyal kahit di kami kumpleto,
Sana sa listahan, si Nanay walang makalimutan
Lalong lalo na ang pag uwi sa aming tahanan.

DALAWANG BAGONG LARO
PARA SA MGA ANAK NG OFW

1. Leron, Leron Sinta

Leron leron sinta

Nanay nag-ibang bansa

Para magkapera

Iniwang ang pamilya

Pagdating ng pera

Agad ipadadala

Kapos sa kalinga

At nangungulila

2. Pen Pen de Sarapen

Pen pen de sarapen,

Ang Tatay ko

Wala sa'min.

Kayod de Karabaw,

Miss na naming.

Sa among pula

Ay nagpa alila.

Sa bansa ng Puti,
Nang magkasalapi.
Sana ay umuwi na,
Dito sa aming bahay,
Sa tabi ng dagat.

BAYANI

Ang nanay ko'y bayani

Sya ay aking ipinagmamalaki

Hindi sya nakipaglaban sa gyera

Sa lungkot lang at pangungulila

Hindi rin sya nakipaglaban

Para sa ating kalayaan

Pero ang perang kanyang padala

Ang sumasalba sa naghihinalong ekonomiya

Wala syang pambihirang lakas

Sa trabaho'y pagod nga s'yang madalas

Ang nagpapalakas lang sa kanya

Ay ang ikabubuti ng kanyang pamilya.

Wala mang bantayog si Nanay

Ako, sa kanya ay nagpupugay

Wala mang syang rebulto

Nakadambana naman sya sa puso ko.